

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Etiam septuaginta duos Christi discipulos eamdem vim habuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

in Apostoli conspectum adducta est: iussit eam vinculis solui. Pernegarunt ministri, se facturos, quòd nemo ad eam accedere, nemo eam attingere auderet. Quos Apostolus primùm oburgans, monet deinde, ut miseram soluant, ac postera luce ad se introducant. Illi tandem dicto audientes ad virginem accedunt; solvunt: quo factò, demon ita expulsus, eiectusq; est, ut nunquam deinde eam agitauerit. Rex ne tanto accepto beneficio ingrati animi sceleri obnoxius videretur, confestim camelos auro, argento, gemmis, vestibusq; onustos ad Apostolum muneris loco misit; quæ Apostolus constanter reiecit, ac denno ad regiam referri curavit. Insequenti verò luce regem ipsum adyt, & solus cum solo de humani generis redemptione per Christi in terras aduentum facta luculenter disseruit: Inde cuncta ferè Evangelij ac fidei nostra mysteria ei exposuit, & regem Polimium unà cum uxore & duobus liberis, & ingentem denique populi multitudinem aqua salvari expiauit. Quod Astyages regis frater, pontificum operà ut intellexit, missa continuo militum manu, Apostolum ad se vincitum adduci precepit, adductum fustibus cadi, & excoriari primùm, deinde securi ferri. Philippo Apostolo Asia obtigit. Quam quidem tanta virtute peragravit, ut innumerabilem hominum multitudinem Evangelio genuerit, ac salutaribus aquis expiatos, regni caelestis consortes effecerit. Et quidem cum mentes in scelere penitus obduratas, nulla verborum virtute emollire posset, facta admiranda adhibebat, prorsus ut omnia morborum genera solo verbo, vel sacra manus sua contactu fugaret, daemonesq; ex obsessis corporibus, non sine ingenti astantium stupore expelleret. Hic rebus fidei pietatisq; fundamenta egregie collocabat, & aduersarios liuore & inuidia inflammatos confundebat; adeò, ut vel inuiti diuina virtutis testimonium Philippo prabere cogerentur. Idem Author tradit similia de Mathia. Nam cum in partitione Prouinciarum, Iudea ei nutu diuino obtigisset, multos partim doctrina, partim vita quam integerrimam agebat, partim miris iustitatisq; operibus, quæ in profugandis agrotorum morbis edebat, ad Christianam religionem fidemq; traduxit. Quod fecerunt ceteri Apostoli omnes. Dedit autem hanc potestatem Christus non tantùm Apostolis, ut est apud Matthæum & Marcum, sed etiam septuaginta duobus discipulis, ut testatur Lucas, quo teste, reuersi sunt septuaginta duo cum gaudio, dicentes Domine, etiam daemonia subiiciuntur nobis

Idem Zachar.
Lippel. 1.
Maij.

Idem. 24. Fe-
bruarij.

XII.

Matth. 10. 1.
Marc. 3. 15.
Luc. 10. 17.

nobis in nomine tuo, quibus dixit inter cetera Dominus. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocebit. Enimvero hac potestate usus est etiam quidam, qui non sequebatur Christum, nimirum more aliorum, qui Christum sequebantur. Ioanne enim dicente: *Magister, vidimus quemdam in nomine tuo eijcientem daemones, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum,* respondit IESVS: *Nolite prohibere eum. Nemo est enim, qui faciat virtutem in nomine meo, & possit citò male loqui de me.* Quo loco non putandum est, hunc tantum conatum esse dæmones eijcere, re autem ipsa non eijcisse. S. Ambrosius existimat, illum non quidem corpore, sed tamen fide Christum secutum esse, atque ita dæmones eijcere potuisse. S. Augustinus ait, eum neque corpore, neque animo, id est, fide, doctrinæque Christum secutum, tamen dæmones pellere potuisse, vt Christi etiam testimonio docemur. *Multi dicent mihi in illa die: Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo daemones eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc confitebor illis: Quia nunquam noui vos.* Etsi enim hanc dæmones eijciendi potestatem initio, publicè & solenni quasi quodam ritu solis Apostolis, ac deinde etiam septuaginta duobus discipulis dederit; nullam tamen sibi legem indixerat, quò minus alijs, quibuscumque vellet, dare posset, permittereque, vt quisquis eius nomine, certa fide, aut nulla etiam aliquando fide, dæmones eijcere conaretur, verè etiam eijceret, quò magis nominis sui vis & auctoritas palàm fieret: quemadmodum & Sacramentis gratiam promisit, sed non alligauit. Itaque, & Christus, & Apostoli, & septuaginta duo discipuli, quin & qui non erant discipuli, expulsionem dæmonum, & operationem virtutum, nominis Iesv gloriam, fidem de altissimis mysterijs valde arduam, ipsamque Ecclesiam propagauerunt.

Vt hanc, de Christianis mysterijs, nouam consuetudini, non contrariam rationi veritatem etiam martyres propalarent, non sanguine dumtaxat suo illi subscripserunt, sed itidem etiam ostentis virtutum eam confirmarunt, donec orbis terra, quos persequebatur furor, prosequeretur fide, vt ait S. Augustinus. Qui & illud alibi adiungit. *Cui, nisi huic fidei attestantur ista miracula, in*

Marc. 9. 39.

S. Ambros. in c. 7 Lucæ.

S. Augustin. lib. 4. de consent. Euang. cap. 5.

Matth. 7. 22.

XIII.

S. Augustin. lib. 22. de ciuit. cap. 7. Idem eod. lib. cap. 9.